

af et vesteuropæisk medlem, et østeuropæisk medlem og en formand, der går på skift mellem de vest- og østeuropæiske lande. Europarådsoverenskomsten bestemmer, at i forhold mellem parter, der har opholdssted eller sæde i lande, som har tiltrådt overenskomsten, erstattes Genèvekonventionens art. IV, stk. 2-7, hvor der henvises til Den særlige Komité, af en regel om, at enhver vanskelighed, der opstår med hensyn til dannelsen af voldgiftsretten eller dennes virksomhed, efter anmodning fra den part, der har rejst sagen, skal indbringes til afgørelse for den kompetente myndighed (dvs. i almindelighed de almindelige domstole).

3.2.2. Europarådets modellov

I fortsættelse af Genèvekonventionen udarbejdede Europarådet i 1966 en konvention til gennemførelse af en ensartet lov om voldgift, idet der til konventionen var knyttet et tillæg med et forslag til en fælles europæisk lov om voldgift. Denne europæiske modellov skulle gælde både national og international voldgift. Formålet med konventionen var at forpligte de kontraherende stater til at gennemføre den europæiske modellov i national ret. I lyset af det stigende handels-samkvem mellem staterne fandt Europarådet det af betydning, at man i det mindste på voldgiftsområdet havde så ensartede lovgivninger som muligt.

Den europæiske modellov blev ikke nogen succes og blev kun tiltrådt af Belgien. En årsag hertil kan være konventionens mange reservationsmuligheder, som i praksis ville modvirke ensartetheden i de nationale lovgivninger.

Voldgiftsudvalget frarådede dansk tilslutning til den europæiske modellov, navnlig fordi loven indeholdt flere detaljerede regler end ønskeligt, og fordi lovens indhold og struktur virkede fremmedartet, jf. betænkning nr. 414/1966 side 31. I den forbindelse blev der også lagt vægt på, at erhvervslivets repræsentanter fandt modelloven for omfattende.

4. Behovet for en reform af voldgiftsloven

4.1. Advokatrådets redegørelse og Retsplejerådets udtalelse

4.1.1. I 2003 modtog Justitsministeriet fra Advokatrådet en redegørelse om en reform af voldgiftsloven, som er udarbejdet af en arbejdsgruppe under Advokatrådet. Redegørelsen indeholder et samlet forslag til en ny voldgiftslov.

Det fremgår af redegørelsen, at baggrunden for at udarbejde en redegørelse om en reform af voldgiftsloven var, at Advokatrådets Retsudvalg havde fundet, at en moderne dansk voldgiftslov i stedet for den gæl-

dende lov fra 1972 vil være en væsentlig forbedring. En moderniseret dansk voldgiftslov vil i høj grad kunne medvirke til, at Danmark fremstår som et attraktivt land at føre voldgiftssager i, og en mere moderne lov vil generelt være til betydelig gavn for erhvervslivet, herunder import- og eksportsektorerne. Endelig vil en ny voldgiftslov kunne medvirke til at sikre, at voldgift umiddelbart fremstår som et brugbart, sagkyndigt og effektivt alternativ til domstolene i både nationale og internationale erhvervsvister. Det var Advokatrådets Retsudvalgs opfattelse, at en reform bør tage udgangspunkt i bl.a. UNCITRAL's modellov fra 1985.

Arbejdsgruppen anfører i redegørelsen, at voldgiftsloven i sin tid indebar en tiltrængt modernisering af voldgift, der samtidig ikke lovregulerede voldgiftsinstituttet i videre omfang end strengt nødvendigt. Den internationale udvikling i den mellemliggende periode, dvs. navnlig UNCITRAL's modellov og de seneste nye voldgiftslove i Sverige, England og Tyskland, har ført til en mere detaljeret og ensartet lovgivning på voldgiftsområdet i andre lande. Disse udenlandske reformer aktualiserer spørgsmålet om, hvorvidt den danske voldgiftslov stadig er tidssvarende og dækker de behov og krav, som erhvervslivet og rets-sektoren stiller til voldgift i det 21. århundrede.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at den eksisterende voldgiftslov på en række områder er forældet og utilstrækkelig. Voldgiftsloven bør efter arbejdsgruppens vurdering revideres ud fra følgende principielle overvejelser:

- 1) Mange spørgsmål og problemstillinger af væsentlig betydning for en voldgiftssag er ikke lovreguleret. Der er et klart behov for en mere detaljeret lov om voldgift.
- 2) Voldgiftsloven sikrer ikke virksomheder og andre, der deltager i en voldgiftssag, den fornødne retssikkerhed. Der er et væsentligt behov for lovreger, der udtrykkeligt sikrer respekten for og overholdelsen af fundamentale retssikkerhedsmæssige principper under en voldgiftssag.
- 3) Voldgiftsloven lever ikke op til de internationale standarder for voldgift. Brugere af voldgift her i landet fremstår derfor som dårligere stillet end brugere af voldgift i lande, der opfylder de internationale krav. Voldgiftsloven bør opfylde de internationale standarder.
- 4) Reguleringen af voldgift i Danmark er usammenhængende og uklar, navnlig fordi reglerne findes i forskellige regelsæt, og fordi Danmark stadig opretholder internationale regler fra 1920'erne og 1960'erne, som i dag er uden praktisk betydning.